

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: St. Élena

Citation: Drachmann, Holger: "St. Élena", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55228/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

En Skønhed. Hun har Dig til Bedste.
 Nu svinder Kirke og Plads.
 Til Gengæld viser det næste
 Maaneglind Dogens Palads.

En Donna med tusindfold Ynde,
 Sejrsbevidst og køket.
 Hun slipper kun for at begynde
 Paany sit hildende Næt.

St. Élena.

I.

Vi læste jo alle, dengang vi var smaa,
 Om det Land i det lokkende fjerne.
 Det flød som en Ø i det duftsvangre blåa
 Med Kirker, Paladser og Skove paa,
 Men aldrig kunde vi Øen naa,
 Og vilde dog alle saa gerne.
 Naar med bugnende Sejl i den høje Mast
 Vi styred mod det, som vi tro'de stod fast,
 Hist i det lokkende fjerne,
 Saa var det en Bobbel, og Bobbelen brast;
 Det forsvandt som en dalende Stjerne.

II.

Til Aftenklokkernes dæmpede Klang
 Tændes nu Stjerne ved Stjerne.
 Der ligger en Ø i det fjerne;
 Der var jeg saa mangen en Gang.

Dér sad jeg ved mørke Cypressers Fod,
 Under drømmende Pinier laa jeg,
 Mod Solen, den vigende, saa' jeg,
 Til Synet mig helt forlod.

Da fælte mit blændede Øjepaar,
 Naar Solen kyssede Muren,
 Naar Skyggen favned Naturen,
 At Livet en Rædsel var.